

zin in werk

Ons dagelijks werk is meer dan levensonderhoud alleen, het bepaalt onze waardigheid. Maar wat doen we precies?

De kam, de bloemvoet is mooi, hij trekt de knoppen prachtig uit elkaar

Theo Akerboom, fresiakweker 'Geur inkruisen, dat is ontzettend moeilijk'

“Zie je hoe mooi de kelk is? En hij heeft een intense, donkere paarsblauwe kleur. Op dit proefveldje in de kas kweken we nieuwe soorten fnesia's. Ik ben kweker, geen veredelaar. Maar de veredelaar houdt mij wel goed op de hoogte van nieuwe varianten. Dit bloemetje beviel me. Om te zien hoe het onder praktijkomstandigheden marcheert, heb ik er hier een aantal van geplant. Soms heb je wel een prachtig product maar kun je er weinig aan verdienen omdat de plant maar weinig takken geeft. Dan is het niet rendabel.

De fnesia is een oud cultuurgewas. In de jaren vijftig waren er in ons land zeshonderd kwekers, daar zijn er nu nog zestig van overgebleven. Vroeger droegen veel vrouwen het bloemetje in hun bruidsboeket, die vrouwen bleven hun leven lang verliefd op de fnesia.

Wij produceren 20 miljoen bloemen per jaar, 40.000 bossen per week. Het hele jaar rond hebben we vijf kleuren in bloei. Omdat 95 procent naar het buitenland gaat, oogsten

we in een rauw stadium. Voor ze verpakt worden, krijgen ze een voorbehandeling met een uitbloeimiddel, zodat ze nog drie, vier dagen kunnen reizen, en daarna pas mooi in bloei schieten. Het is voor ons dan ook belangrijk dat het product in de knop goed presenteert. Dat doet deze blauwe zeker: hij heeft een dik bol knopje, als je er daar vijftig van bij elkaar zet geeft dat volume. Wat me nu ook opvalt, is dat de kam mooi is, de bloemvoet, de basis waarop al die knopjes op goede afstand van elkaar staan; de kam trekt de knoppen mooi uit elkaar.

We hebben die proefvelden om te kunnen blijven vernieuwen. Dat kost tijd. Als we iets moois bij de veredelaar hebben gezien, duurt het nog tien jaar voordat wij er een kas vol van hebben. In het verleden hebben we in Nederland wel rassen gehad die weinig geur meer hadden. Die waren in productie genomen omdat ze zoveel bloemen gaven, wel vier zijtakken in plaats van drie, zoals deze.

Een fnesia moet geuren, dat verwacht de consument. Rozen hebben de naam dat ze ruiken, maar de fnesia is de koningin van de geurende bloemen. Alleen het is ontzettend moeilijk geur in te kruisen. Over het algemeen ruiken rode fnesia's het sterkst. Ik weet dat deze blauwe ook lekker geurt. Niet nu, het is hier in de kas nu 11 graden. Boven de 15 graden begint hij pas echt te geuren.

Wat me nu wel opvalt, is dat dit een weelderig gewas is. Als ik hem volgend jaar nog een keer teel, moet ik de grondtemperatuur op vijftien graden zetten, en niet op zestien, want nu produceert hij wat veel blad. Verder ben ik tevreden, zeker ook over de bloem zelf. Het is een plat opkomende bloem, je kijkt er echt in. En hij is gevuld, er zitten meer bloemblaadjes in, deze fnesia heeft eigenlijk een extra verdiepinkje. Je ziet ook nog wat kleurnuance, het blauw is doorveredeld uit geel. Met een zweem van paars. Dat is spannend, je blijft ernaar kijken.”